

Vijflanden vaartocht door de Libertas in 2014

Deel 2: Antwerpen - Compiègne

Zondag 11 mei begon de dag met regen, maar met een goede jas en een paraplu gingen we toch naar de vogeltjesmarkt. In tegenstelling tot vroeger is het nu meer een gewone warenmarkt.

Maar goed, er was van alles te zien en weldra werd het tijd voor wat eten. Vlak bij de markt was een leuk eetcafé waar we wat lekkers bestelden en ook nog een lekker Belgisch biertje erbij.

Na de lunch was het gelukkig weer droog en aan het eind van de middag waren we weer terug bij de boot.

Maandagochtend eerst nog water getankt en toen de Londenbrug aangeroepen voor een opening. We zouden een brugopening om 10.00 uur krijgen, omdat we ook rekening moesten houden met het tij op de Schelde. De Kattendijksluis zou om 12.00 uur bediend worden, zodat we ruim 3 uur voor hoog water op de Schelde zouden zijn. Samen met 4 andere boten voeren we een half uur later op de Schelde. We kregen direct 5 kilometer stroom mee, Met een vaartje van 15 en soms zelfs 16 km. per uur ging het richting Gent, een afstand van ongeveer 80 km. Af en toe een bui en soms even zonneschijn wisselden elkaar af. Zonder problemen kwamen we na een tocht van 5 en half uur bij de zeesluis van Merelbeke aan. Tijdens het schutten kregen we weer een hoosbui over ons heen, het lijkt wel of ze de regen speciaal bewaren als er geschut moet worden? Na het schutten moesten we ons even melden bij het sluiskantoor voor een Vlaams vignet, dat op de boot geplakt moet worden. Daarna 300 meter verder over de ringvaart van Gent en toen stuurboord uit naar de jachthaven van Merelbeke. Ook toen kwam het water met bakken uit de hemel, zodat de havenmeester met de auto naar onze boot kwam. Wat een service.

Voor €10,- per nacht hadden we alle gemak, zoals gratis wassen en drogen, douchen en drinkwater. We maakten er dankbaar gebruik van.

De volgende morgen, dinsdag 13 mei regende het alweer flink. We besloten eerst maar koffie te drinken en beter weer af te wachten, voordat we zouden vertrekken. Tegen 11.00 uur werd het beter, zodat we de touwen losgooiden en de Boven-Schelde opvoeren richting Oudenaarde. De rivier slingerde door de groen landschap en met een lichte stroom tegen bereikten we anderhalf uur later de sluis van Asper, waar we samen met een vrachtschip vlot geschut werden. Het zonnetje kwam er zelfs door en een uurtje later bereikten we Oudenaarde. We waren nu 468 km. van huis.

In de jachthaven, die dicht bij het centrum ligt, was plaats genoeg.

Omdat we lid geworden zijn van de VVW, een Vlaamse watersportfederatie, hoefden we maar de helft van het liggeld te betalen.

Na wat boodschappen bij een supermarkt liepen we met mooi weer het centrum in. Oudenaarde is vooral bekend van de Ronde van Vlaanderen, waar veel aandacht aan wordt besteedt. Verder is het natuurlijk een heel mooie stad! Toen we weer bij de boot waren, raakten we in gesprek met bootmensen uit Brugge, die ons vertelden dat de sluis in Herinnes (de eerste in Wallonië) tot donderdag gestremd was. Hierdoor bleven we dus maar een dag langer in Oudenaarde liggen. Gelukkig waren de weersvooruitzichten ook beter, zodat we nog een dag hadden om Oudenaarde te verkennen.

De volgende dag, donderdag 15 mei, was het weer inderdaad een stuk beter, dus we vertrokken al vroeg. De hefbrug in Oudenaarde werd juist geopend toen we er aan kwamen, dus dat kwam mooi uit. Samen met een passagiersschip door de brug en de schipper hiervan maakte direct vaart. Enorme golven sloegen tegen de kant, dus we namen maar gas terug om de afstand tussen dat schip te vergroten. Al vlot kwamen we bij de laatste Vlaamse sluis in Kerkhove. De eerstvolgende werd Herinnes, die inmiddels weer draaide. Ook hier konden we direct invaren. Het is een voordeel om via de marifoon vroegtijdig je komst te melden, dat scheelt een stuk. Omdat we nu in Wallonië waren, moesten we ons weer melden op het sluiskantoor. Joke ging met de papieren naar boven, terwijl ik de boot schutte. We kregen weer een z.g.n. M.E.T. nummer, zodat bij eventuele volgende sluizen onze gegevens bekend zijn, als ze het nummer intoetsen. Na de formaliteiten ging het weer verder. De volgende stad was Tournai (Doornik in het Nederlands) waar in de stad een erg smal gedeelte is. De doorvaart wordt met lichten geregeld. Nadat Joke onze komst gemeld had, kregen we direct groen licht. Achter een duwboot met brede bak ging het zeer traag door de stad. Het paste maar net, we hadden respect voor de stuurmanskunst van de schipper. Nadat het weer breder werd riepen we de duwboot op, om te vragen of we hem voorbij konden varen. Dat was geen probleem en met wat extra gas, waren we hem snel voorbij. De volgende stop was de bunkerboot van Antoing, waar we diesel tankten. Bij iedere gelegenheid gooien we de tank vol, want het kan soms lang duren, voordat je weer bij een pomp komt. Even later kwamen we, nog steeds via de Escaut (Schelde) aan bij de Franse grens, waar je zonder problemen kan doorvaren. Bij het eerstvolgende sluiskantoor worden wel de papieren gecontroleerd. Maar we hadden thuis via internet al het vaarvignet geregeld. Net na de sluis is een ponton voor de pleziervaart, waar we aanmeerden. Lekker in het zonnetje genoten we van een drankje.

De volgende morgen gingen we om 08.30 uur weer verder. Er was veel beroepsvaart, zodat we niet echt konden opschieten.

Bij iedere sluis kost het nogal wat tijd, voordat al die schepen (soms 4) in de sluis lagen. Maar goed, het was mooi weer en we kwamen toch steeds maar weer wat verder. Via Valenciennes, Bouchain en Arleux kwamen we spoedig op het Canal du Nord, waar ook al schepen lagen te wachten voor de eerste sluis. De sluizen op het Canal du Nord zijn 90 m lang en maar 5.75 m breed, dus er kunnen telkens maar twee schepen van ongeveer 40 m in. Net voor de tweede sluis, in Marquion, is een aanlegplek voor de recreatievaart, zodat we om 17.30 uur de touwen vast hadden. Het was mooi genoeg geweest voor vandaag.

Na een rustige nacht vertrokken we zaterdag 17 mei al vóór 08.00 uur richting sluis. Er lagen al veel vrachtschepen te wachten, maar na het oproepen van de sluis mochten we invaren. Samen met een z.g. spits (vrachtscheepje van 40 m) ging het schutten vlot. Op naar de volgende sluis. Maar omdat er al schepen vóór ons vertrokken waren, moesten we steeds wachten totdat die geschikt waren. Zo ging het van sluis tot sluis en nam het veel tijd in beslag. Vooral de "pousseurs" (2 aan elkaar gekoppelde spitsen, met een lengte van 80 m) varen erg langzaam de sluizen in en uit. We passeerden ook nog de tunnel van Ruyaulcourt met een lengte van 4354 meter, die goed verlicht is.

Al met al kwamen we pas om 18.30 uur aan in Peronne. We hadden over een afstand van 40 kilometer, een tunnel en 11 sluizen, tien en een half uur gevaren! Omdat er in de jachthaven geen plek meer was, maakten we de boot vast aan een kade. En toen rap naar de winkel, waar we 5 minuten vóór sluitingstijd nog snel naar binnen konden. Terug bij de boot, lag er een spits achter ons van Nederlanders, die ons vertelden dat er een staking was geweest. Daarom lagen er zo veel schepen te wachten. Omdat ná 20.30 uur de sluizen niet meer bediend werden, kwamen er na ons geen schepen meer bij.

Daarom besloten we om op zondagmorgen (18 mei) om 08.00 uur bij de volgende sluis klaar te liggen, zodat we als eerste aan de beurt waren. Dat ging vlot en we werden alleen geschikt. We hadden er mooi zonnig en rustig weer bij. Voor deze dag stonden er 7 sluizen, (met een verval van 6.50 m) en een tunnel op het programma. We hoefden eerst niet te wachten bij de volgende sluizen, maar later bleken er 2 spitsen vóór ons te varen. Steeds als we bij de volgende sluis aan kwamen, gingen die juist de sluis in. Maar het ging allemaal redelijk vlot en om 17.00 uur meerden we af in de haven van Pont l' Eveque, na 47 km. varen. Eerst tijd voor een borrel, toen laat eten en vroeg naar bed, na een vermoeiende dag.

Noot: " Wij hebben Canal du Nord gevaren, omdat we het eerste traject snel wilden varen. Dit vooral omdat wij meer tijd willen besteden in midden Frankrijk! Wil je echter rustiger aan doen, kan je beter via het Canal St. Quentin, dat rustiger is en daar kan je kortere afstanden afleggen. Ook zijn daar meer afmeermogelijkheden en er is vrijwel géén beroepsvaart."

De andere dag, maandag 19 mei bleven we een dag in de haven liggen. Eerst 's morgens de boot schoon gemaakt en toen lekker rustig aan gedaan. Prachtig weer en lekker luieren.

Dinsdagmorgen vertrokken we om 09.00 uur richting Compiègne, een afstand van 23 km. Omdat we voor vandaag maar een kort traject gepland hadden, deden we het rustig aan. De eerste 10 kilometer tot Janville voeren we over een rustig kanaal, met veel groen aan weerszijden. Achter ons voer nog een spits, die het ook kalm aan deed. Bij Bétancourt hadden we de eerste sluis voor vandaag, die al open stond voor ons. Dat is het voordeel als je je komst aankondigt met de marifoon. Ook de tweede sluis, na 5½ km, stond al klaar, zodat we vlot door konden varen. Tegen 12.00 uur waren we dan ook al in Compiègne, zodat we besloten om eerst naar de bunkerboot te varen om te tanken en water te vullen. Daarna legden we de boot aan bij de kade, waar al een motorjacht uit België lag. Deze mensen vertelden ons dat er slecht weer op komst was. Eerst even brood gegeten en toen de stad in, op loopafstand, waar we wat groenten en fruit kochten. De lucht werd inderdaad donker en we waren nog maar net terug bij de boot, toen het begon te plenz.